

מאת סיגרת עמל

הנשיא הראשון של מדינת ישראל, ד"ר יצחק בן-צבי, היה איש צדקה וחסיד. הוא היה מוכן להקריב את כל מה שיש לו למען המדינה ולמען העם. הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום.

הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום. הוא היה מוכן להקריב את כל מה שיש לו למען המדינה ולמען העם. הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום.

הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום. הוא היה מוכן להקריב את כל מה שיש לו למען המדינה ולמען העם. הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום.

הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום. הוא היה מוכן להקריב את כל מה שיש לו למען המדינה ולמען העם. הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום.

הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום. הוא היה מוכן להקריב את כל מה שיש לו למען המדינה ולמען העם. הוא היה אדם צדיק וטהור, ואיש שלום.

עוד תהיה

תולדותיו של רבי יחיאל מיכל פינשטיין זצ"ל

עוד תהיה

תולדותיו של
 מרן רמב"ם הגדול
 אבן ראשי הישיבות
 רבי יחיאל מיכל פינשטיין זצ"ל

מי אנכי כל אמרתך

לא פעם היה מסוג את האסור במודש (בראשית רבה ע"ג, ה') יפה דמם היה נרלן במים, כיון שירודת מימה אחת מלמעלה (של נסמים) - סקבלין אותה בצמחון כמי שלא טעמו טעם מים מסימיון (מסייהם), כך הן ישראל, נרלן במים - תורה דין ששומעין דבר חדש מן התורה - הם סקבלין אותו בעמאון כמי שלא טעמו דין היה מסימור, וכל ודעו יבולום להעיד בכיורו איך קיים את דברי חרל אלו במלואם.

מקשה היה בבר מצוה של אחד מבניו של הנריד, שאו מי מהנוכחים אמר הריהו בשם הנרל, וחנה ידוע קושייתו של הרעלא בדרוש וחידוש (רוש גיטין) אמר לו הנערת עדות לשם הרי אם לא ידעו האיש והאשה חסר בעצם הקדות נטא, ודי אמר אותו ו'ח' בשמו של רבינו הנרל לתרץ את קושייתו של הרעלא שהלשמה לו העדים אינו על העדות אלא על כתיבת החתימה שיהא לשם גרושין.

מפיד כשרבינו שמע את הביאור הזה בשם הנרל - קפץ מהורגשות על האיש הנשגב שזרמן לפניו, ובחוש ראו איך ססקיים בנפשו את המסקו: "טוב לי היות לי מאלפי חבב ונסאי".

כי אכן רבינו היה כל-כך אוהב תורה - שהוא שמח עם כל חידוש, בין אם זה היה חידוש שלו - בין שאם זה היה חידוש של מישהו אחר... מעשה היה שטובאן בביתו של רבינו כתבים עם חידות, ולא היה ידוע אם חידושו הם - או לא. ונשע אהב לו הבית לרבינו ושאלוהו אודות הכתבים, אלא שלתשובה סקיבלו - הם לא ידעו... שם רבינו התפלל על השאלה ותמה: "מאי נפקים אם שלי הוא או של אחר? אם זו היתה נכונה - אדרבא ואדרבא, אומר מחר בשיעורו: מעאתי חידושי תורה - ואני ידוע אם שלי הם או של אחר..."

ופעם התבטא ואמר: אני שמח עם חידושי שלי - כמו שאני שמח עם חידושי של אחרים, ואני שמח עם חידושי של אחרים - כמו עם חידושי שלי, כי אם זה אמת - מאי נפקים אם אחר אמר זאת? ואם נרצה - הרי שזוהי אהבת תורה ברתלמית-היא אהב את התורה - לשם התורה, ולא את התורה כי זה התורה שלו - שאז מי הנבי שהוא אוהב את עצמו ולא את התורה...

איך האמת

ומסתם שאהבתו את התורה אהבת אמת היתה - הרי שסמולא פשוט כי היא הייתה הבנה אמיתית ועמוקה בתכלית בכל ענין וענין עד הניעו לחקר האמת האמיתית לאמיתת של תורה...

ואכן, אצל רבינו לא היה מושג של לימוד שאינו לימוד בעיון... גם כאשר היה מסייע על לימודיו מסכת נוספת לפני מסת בבדי לערוך סיום כנורות ועבור בתי ע"הו בערב מסת - לא היה אצלו מושג של ללמוד 'מקוסיול'... הוא היה עמל על כל דף מדפי 'מסכת הסיום' - בעיון רב, בעילמו לא הייתה מציאות של לימוד חיצוני - ללא עיון.

ולא רק בנסרא הוא עיון עד היסוד - אלא בכל לימוד או מעשה טעמה - הכל היה בעיון מופלג גם מוסר - הוא למד בעיון, ואפילו יוצרות של ר' מרשיית שאמר לעצמו אחרי התפילה - גם הם היו בעיון גדול... פעם שאלתי אותו שאלה כללית באחת המצוות, סיפר אחד מתלמידיו, לשאלתי לא הקדמתי עיון עמוק בסוגיא, מיד זכרתי לקיתון של רותחיו, רבינו הגביה קול, כעעקה: ר' נחום, עיון עיון!!!

ואת האמת הזאת - ראינו מספרים תלמידיו - לא רק בלימוד, אלא בכל צעד ושעל, בבדידו הוה עובדה מספר אחד מתלמידיו, שנשמתי פעם עם רבינו לאחר שבבר קבע את משיכנו בבני ברק, לתל אביב כדי להביא את הכסף לכולל, הכולל נגמר אז במיבוכות טבע, כשיצאנו מהבנק בתל אביב השעה היתה בערך שש וחצי, היה זה ערב ראש חודש ועוד מעט מגיע ראש חודש, ורבינו צריך לחלק את הכספים לאגרימים, המתכלנו על השעון ורבינו אומר כבר לא נספיק להגיע לשעה שבע לשינה.

אמרתו לרבינו - מספר התלמיד, - אולי נקח מוניה ונעוץ בוסן, אמר רבינו אבל אצלי בבית לא מסכימים עם זה, אז אמרתי לו שלא נגיד בבית שנסתנו עם מוניה, אמר רבינו שזה הנהגה לא אמיתית, והנהגה לא אמיתית לא עושים, אז אמרתי לו רבי אני אקח את המוניה, ענה לי רבינו זה עדין לא ישרות ואני מוכן, מצד אחד רבינו היה ליכ תאב לתת את הכסף בוסן, אבל אם זה פוגע באמת מגיע בישרות אז רבינו לא עושה שום דבר, כי זיוף בסברה קל וחומר בהסקפה היה אצלו דבר בלתי נסבל.